

presonéri de ‘n rochèl
che de noi ghe n’à ‘n festìdi
gira e ‘l rudola sui corli
senza palesàr pašión

presonéri de quei sogni
da valgùn fati par noi
starlezàri sgociàn sanc’
campanò che ‘l ne deléva

presonéri dei baiocchi
quel slusór che ‘l pàr sorisi
sdindònar ‘ndé la scarsèla
par cetàr vöie pù strache

presonéri sol de ciàcere
‘ndé ‘na slòica ‘n viver crùo
quel contàrne de ‘n bel sol
pò dré ‘l gál vèn sèmpro nùgol

presonéri al nòs strangós
de ‘n domàn pù bèl e mòrbi
e la schéna che se cùcia
fin che ‘l dì narà a paión

presonéri e nó ‘l savén
dela càbia che avén dent
engropadi a ‘n slùc’ de žaibel
ónger làori screpolàdi

presonér varderò ‘n sù

quel'azùr slusènt su sóra
sule cime dela Brenta
che le 'nrösa a 'n sgiànz de sól

presonér sol de qoél véder
che me sgiónfa 'l fià de ràsa
smisià dent 'ndel vert dei pradi
come 'n fior calùmo 'l ciel

presonér...
ancor en pöc'

Giuliano